

Štev. 10.

V Ljubljani, 1. vinotoka 1908.

Leto IX.

Naš Jožek.

Lovil Jožek solnčne žarke
je po tratici zeleni,
tri v klobuk nalovil žarke . . .
„Komu v dar jih dati hočem?“

Prvi žarek dal bom mamki,
da si nitko bode tkala —
in za god mi bode rešto
sladkih smokey darovala.

Drugi žarek dal bom otcu,
da bo psička nanj privezal —
in za Božič mi pastirčke
in ovčice bo prinesel.

Tretji žarek dal bom dedku,
da bo pipo z njim prižigal
in iz Trsta pištarništer*
v škatlici mi bo prinesel.“

Prišel je domov naš Jožek
pa klobuček je odprl:
„Kam ste, žarki, se poskrili?“
V kot se Jožek je ozrl.

„Kaj bom pa sedaj dal mamki,
kaj bom ljubemu dal otcu,
kaj bom dobremu dal dedku,
ko so žarki se poskrili?!“

In poljubček dal je mamki
in poljubček dal je otcu
in poljubček dal je dedku
ta naš Jožek — žarkolovec.

Zlatko.

* Pištarništer je — ej! — sladak bonbonček, ki je znotraj votel, okolo ga pa sploh nič ni. Tega pa naš Jožek ni vedel.

